

Harka

Direcció: Lotfy Nathan

Cinema de la Mediterrània i del Llevant Països: Tunísia, França, Luxemburg... (2022)

Fitxa tècnica

Guió Lotfy Nathan **Música** Eli Keszler **Fotografia** Maximilian Pittner **Interpretació** Adam Bessa, Najib Allagui, Ikbal Harbi, Salima Maatoug... **Durada** 87 min **Gènere** Drama **Llengües** Àrab, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

L'Ali (Adam Bessa), un jove tunisià que somia una vida millor, experimenta una vida solitària venent benzina de contraban al mercat negre. Quan el seu pare mor, s'ha de fer càrrec de les dues germanes petites, que es veuen abandonades a la seva sort en una casa de la qual aviat seran desallotjades. Davant d'aquesta sobtada responsabilitat i les injustícies a què s'enfronta, la colera i la ràbia desperten en l'Ali. Les d'una generació que, més de deu anys després de la revolució, segueix intentant fer-se sentir... (FilmAffinity)

Crítica

La veu àrab que dona títol al film significa "cremat", però en argot tunisià també fa referència a aquells emigrants il·legals que creuen el Mediterrani a la recerca d'una vida millor.

Doble, i fins i tot triplement fornejada, la cremor d'Ali, protagonista de **Harka**, no és subtil. Ni en l'acurat treball d'**Adam Bessa** (*Alta costura*, *Tyler Rake*), premi a la millor interpretació a la secció Un Certain Regard del Festival de Canes i rostre revelació en el cinema francès, ni en la direcció del cineasta novaiorquès d'origen egipci **Lotfy Nathan**.

Director del documental *12 O'Clock Boys* sobre una banda de ciclistes il·legals a Baltimore, Nathan canvia el terç per al seu debut en la ficció amb una història de tints socials que ha portat per un camí proper al *thriller*, amb un ritme i una intriga que contrasta amb la intenció verista també present.

Inspirada lliurement en la història de **Mohammad Bouazizi**, icona revolucionària de la Primavera Àrab del 2010 a Tunísia, deu anys després, en un país que ha tornat pel camí de la impotència i la resignació, la ràbia de l'Ali es transforma, davant les desigualtats (i de forma molt semblant al protagonista de *Surcos* de **Nieves Conde** en la postguerra espanyola), en una cerca d'una sortida a qualsevol preu. Aquesta lluita, expressiva, descarnada i inútil, contrasta amb la tesi del film (s'explica en una televisió) i la seva anunciada catarsi final.